

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Υπό ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ι. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗ

Καθηγητού τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου

Η συνεργασία τῆς Ελλάδος μὲ τὰς Ἡιώμενας Πολιτείας εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, ἀποτελεῖ πρότυπον συμπεράξεως λαῶν καὶ κυβερνήσεων εἰς τὸ διεθνὲς πλαίσιον. Διὰ τὴν συνεργασίαν τούτων ὑπῆρχαν εὐνοϊκαὶ προϋποθέσεις καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς.

Ἄπὸ ἐλληνικῆς πλευρᾶς ὑπάρχει, ως γνωστόν, καλὴ διάθεσις καὶ προσθυμία διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μὲ ἄλλους λαούς. Προσάπτεται, δεδοχίως, εἰς τοὺς Ἐλληνας ὅτι ἔχουν ἀτομικιστικὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν διακρίνονται διὰ τὰς διμαδικὰς προσπαθείας. Οἱ ἀτομικισμός των διμών σταματᾷ εἰς τὰ σύνορα τῆς Χώρας. Οσάκις πρόκειται περὶ ἔξωτερικῆς δράσεως η συνεργατικότης καὶ η ἀλληλεγγύη τῶν Ἐλλήνων μὲ ξένους ἀναπτύσσονται εἰς ὑψηλὸν βαθμόν. Ἰδιαιτέρως μὲ τὰς Η.Π.Α. αἱ σχέσεις ὑπῆρχαν ἀνέκαθεν πολὺ καλοί. Αἱ κατὰ παράδοσιν δὲ φιλικαὶ σχέσεις ἔθερμάνθησαν μεταπολεμικῶς λόγω τῆς ἀνεκτιμήσου συνδρομῆς τῶν Η.Π.Α. πρὸς τὴν Ἐλλάδα.

Ἄπὸ ἀμερικανικῆς πλευρᾶς, κύριος παράγων ὑπῆρξεν η μεταβολὴ τῆς στάσεως τῶν Η.Π.Α. ἔναντι τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Η παλαιοτέρα ἀρχὴ τῆς ἀμοιβαίας ἀποχῆς ἀπὸ πᾶσαν ἀνάμιξιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑτέρας Ἡπείρου, ἔγκατελεῖτθη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν διεθνῶν ἔξειλεσεων καὶ αἱ Η.Π.Α. ἐνεργῶς παρεμβαίνουν διὰ τὴν ἀμυναν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνοδὸν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἰδιαιτέρως διμώς ἔνδιαφέρονται διὰ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομίας τῶν καθυστερημένων περιοχῶν. Μὲ γνώμονα τὴν νέαν αὐτὴν τοποθέτησίν των αἱ Η.Π.Α. ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὴν μεταπολεμικὴν προσπάθειαν τῆς δργανώσεως τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν καθυστερημένων περιοχῶν. Η Ἐλλάς, η δοπία ἔλαβε καὶ κατὰ τὸ παρελθόν δείγματα τῆς ἀμερικανικῆς συμπαραστάσεως (π.χ. συνδρομὴ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων προπολεμικῶν), ητο φυσικὸν γὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν χωρῶν, αἱ δοπῖαι ἐπιφελγήθησαν τῆς νέας ἔξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α.

Μορφαὶ τῆς βοηθείας

Η μεταπολεμικὴ οἰκονομικὴ συνδρομὴ τῶν Η.Π.Α. πρὸς τὴν Ἐλλάδα παρεσχέθη εἰς διαδιχικὰς φάσεις καὶ ὑπὸ διαφόρους μορφάς.

Κατὰ τὰ ἔτη 1944-47, η ἀμερικανικὴ δοήθεια ἐδόθη διὰ μέσου τῆς UNRRA ἀφ' ἐνδές εἰς εἶδη καταγαλωτικὰ διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀφ' έτερου εἰς ἐφόδια ἀνασυγκροτήσεως τῆς οἰκονομίας. Τὰ διαπαγηθέντα ποσὰ ἐκ μέ-

ρους τῶν Η.Π.Α. διὰ τὴν Ἑλλάδα μέσω UNRRA ἀνήλθαν εἰς 419 ἑκ. δολλάρια.

Κατὰ τὰ ἔτη 1947–48, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ δόγματος Τρούμαν, ἔχορηγήθη σαν εἰς τὴν Ἑλλάδα σημαντικὰ ποσὰ δι' ἀμυντικούς καὶ οἰκονομικούς σκοπούς, χάρις εἰς τὰ δποῖα ἐνισχύθη ἡ Χώρα εἰς τὴν προσπάθειάν της νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν δυσχερῆ κατάστασιν τῆς πρώτης μεταπολεμικῆς περιόδου. Ἡ οἰκονομικὴ δοήθεια τῶν Η.Π.Α. πρὸς τὴν Ἑλλάδα, έδειξε τοῦ δόγματος Τρούμαν, ἀνῆλθεν εἰς 157 ἑκ. δολλάρια.

Κατὰ τὴν τετραετίαν 1948–52, δτε ἐφημέρισθη τὸ Σχέδιον Μάρσαλ, ἡ Ἑλλάς ἔλαβεν οἰκονομικὴν δοήθειαν, ἀναλογικῶς πρὸς τὸν πληθυσμόν της, ἀνωτέρων ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην Χώραν. Χάρις εἰς τὴν ἀμερικανικὴν συνδρομὴν, ἡ Χώρα ἀντιμετώπισε τὴν συντήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ της, τὰ δημιούριοικά της ἐλλείμματα, τὴν ἀποκατάστασιν τῶν καταστροφῶν της, ἐν τινι δὲ μέτρῳ καὶ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομίας της. Τὸ σύνολον τῆς ληφθείσης δοήθειας, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ τετραετίαν, ἔφθασε τὰ 1105 ἑκ. δολλάρια.

Κατὰ τὴν περίοδον 1953–62 συνεχίσθη ἡ ἀμερικανικὴ συνδρομή, ἀλλ' ἀφ' ἐνδές τὸ σύνολον τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα παροχῶν ἦτο πολὺ χαμηλότερον (626 ἑκ. δι' δλόκληρον τὴν δεκαετίαν) καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ληφθέντα ποσὰ δὲν ἦσαν ἐν τῷ συνδλιψ τῶν δωρεάν δοήθεια. Τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἔλαβεν ἄλλας μορφάς, σαφῶς δὲ διεγράφη ἡ διαθετικὴ ἀντικατάστασις τῆς δωρεάν βοηθείας διὰ δανείων.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν (1962–65) ἡ στραφὴ πρὸς τὴν δανειακὴν μορφὴν ὑπῆρξε πλέον ἔκδηλος, τὸ δὲ σύνολον τῶν χορηγηθέντων κεφαλαίων ἔφθασε τὰ 176 ἑκ. δολλάρια. Τὸ γενικὸν σύνολον τῆς πραγματοποιηθείσης ἀμερικανικῆς δοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὴν περίοδον 1944–65, ἀνῆλθεν εἰς 2350 ἑκ. δολλάρια. Ἐάν εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προσθέσωμεν τὴν ἀμυντικὴν δοήθειαν ἐκ 1650 ἑκ. δολλαρίων, φθάνομεν εἰς τὸ συνολικὸν μέγεθος δοήθειας 4.000 ἑκ. δολλαρίων.

Ἡ παρασχεθείσα ἐξ Η.Π.Α. οἰκονομικὴ συνδρομὴ κατὰ τὰ 85% αὐτῆς ἦτο δωρεάν δοήθεια καὶ κατὰ τὰ 15% εἶχε δανειακὴν μορφήν. Σημειωτέον, διμοι, δτι τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν χορηγηθέντων ἀμερικανικῶν δανείων πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀναφέρονται ἀφ' ἐνδές εἰς τὴν ἐπιστιστικὴν δοήθειαν διὰ μέσου τῶν γεωργικῶν πλεονασμάτων τῶν Η.Π.Α. καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς δικαιούχους ἔργων ὑποδημῆς (ἐργοστάσιον λιπαριμάτων, ἔργα ἔξηλεκτρισμοῦ Δ.Ε.Η.), δὲν ἐπιδρύουσι δὲ συνάλλαγματικῶς τὴν Χώραν μιας. Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ποσῶν, μὲ τὰ δποῖα ἐχερώθη ἡ Ἑλλάς, θὰ γίνεται εἰς δραχμάς. Πάντως ἀπὸ τοῦ 1960 καὶ ἐφεξῆς ἡ δανειακὴ δοήθεια χορηγεῖται ὑπὸ τὸν δρον ἐπαγαπληρωμῆς εἰς συνάλλαγμα. Ἡ ἀντικατάστασις τῆς δωρεάν βοηθείας διὰ τῆς δανειακῆς συνδρομῆς φένεται ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς μορφῆς τῶν δοθέντων ποσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῶν ἑτῶν 1961 καὶ 1965. Ἐγώ κατὰ τὸ 1961 ἐπὶ 45 ἑκ. δολλαρίων, τὰ 38 ἥσαν βοήθεια καὶ τὰ 7 δάνεια, κατὰ τὸ 1965 ἐπὶ 43 ἑκ. δολλ., τὰ 9 ἥσαν δοήθεια καὶ τὰ 34 δάνεια.

Τὰ γεωργικὰ πλεονάσματα

Ἡ ἐκ μέρους τῶν Η.Π.Α. παροχὴ γεωργικῶν πλεονασμάτων πρὸς τὴν Χώραν μιας ἐσχολιάσθη ὡς ἐπιβλαβής διὰ τὴν ἐλληνικὴν γεωργίαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ δτι: θὰ

παρέμενεν ούτως άδιάθετος ή άντιστοίχος έγχώριος παραγωγή καὶ θὰ ἀπεθαρύνοντο οἱ γεωργοί, οἱ δποῖοι θὰ ἔζημιοῦντο καὶ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν τιμῶν τῶν εἰσαγόμενῶν εἰδῶν. Εἰς τὴν πρᾶξιν δημος τὰ ἀμερικανικὰ γεωργικὰ εἰδη εἰσήχθησαν:

α) Πρὸς κάλυψιν ἐπιστιστικῶν κενῶν καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑφίσταντο, ὡς συνέδη εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ σίτου.

β) Πρὸς συγκράτησιν τῶν τιμῶν κυρίως εἰδῶν καταναλώσεως, ὡς συνέδη μὲ τὴν εἰσαγωγὴν φυτικῶν ἐλαιών, τὰ δποῖα ἀναμιγνυόμενα μὲ τὸ έγχώριον ἐλαιόλαδον ἐπιτρέπουσι τὴν διάθεσιν τοῦ εἰδούς εἰς χαμηλοτέραν τιμὴν καὶ δημιουργοῦν περιθώρια εἰς τὴν ἔξαγωγὴν τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων.

γ) Πρὸς ὑποσθήθησιν τῆς ἔγχωρίου παραγωγῆς, ὡς γίνεται εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς κτηνοτροφίας διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀμερικανικῶν κτηνοτροφῶν.

Ως πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν τιμῶν, τὸ γεγονός δηλ., τῆς χαμηλοτέρας στάθμης τιμῶν τῶν εἰσαγομένων ἀμερικανικῶν προϊόντων ἔγνωτι τῶν ἀντιστοίχων ἐλληνικῶν, αὕτη σύδιλλως ζημιώνει τοὺς παραγωγούς μας. Ἀγιτθέτως, προκύπτει ωφέλεια τόσον διὰ τὸ Κράτος δοσον καὶ δι' αὐτούς, ἀφοῦ η Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διαθέτει τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὴν δριζομένην τιμὴν διὰ τὰ ἔγχωρια προϊόντα, τὴν δὲ διαφορὰν χρησιμοποιεῖ διὰ τὴν ἐπιδότησιν τῶν παραγωγῶν (μέσω τῶν τιμῶν συγκεντρώσεως). Ἐξ ἀλλού, δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος η συναλλαγματικὴ ωφέλεια τῆς Χώρας ἐκ τῆς πληρωμῆς εἰς δραχμὰς εἰδῶν, διὰ τὰ δποῖα, ἀλλως, θὰ διετίθετο συνάλλαγμα.

Τεχνικὴ καὶ δργανωτικὴ βοήθεια

Ἐκτὸς τῆς συνδρομῆς εἰς κεφάλαια καὶ προϊόντα, ἀξιόλογος εἶναι η τεχνικὴ καὶ γενικώτερα δργανωτικὴ βοήθεια, ητὶς παρέχεται εἰτε ἀμέσως διὰ τῆς ἀμερικανικῆς τεχνικῆς βοήθειας εἰτε ἐμμέσως, διὰ τῆς χρηματοδοτήσεως δργανωτικῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν προώθησιν τῆς ἐλληνικῆς οίκονομίας, ὡς συνέδη μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος καὶ τὸ Κέντρον Οίκονομικῶν Ἐρευνῶν. Δέον νὰ ὑπογραμμισθῇ διὰ η δημιουργία καὶ η ἐπὶ διγιῶν δάσεων λειτουργία τῆς μεγαλυτέρας δημοσίας ἐπιχειρήσεως ἐν Ἑλλάδι, τῆς Δ.Ε.Η., δφείλεται εἰς τὴν βοήθειαν, κατὰ μέγιστον μέρος δωρεάν, τῶν Η.Π.Α. Ἐπίσης η δημιουργία τῆς Ε.Τ.Β.Α. μὲ ίδια κεφάλαια, πέραν τῶν ἀρχικῶν £ 120 ἑκ., κατὰ κύριον λόγον κατέστη δυνατὴ ἐκ τῆς μεταφορᾶς δωρεάν ἀμερικανικῶν κεφαλαίων χρησιμοποιηθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ διὰ τὴν χρηματοδότησιν ιδιωτικῶν παραγωγῶν ἐπεγδύσεων.

Ἡδη προσβάνομεν εἰς σύντομον ἀνάλυσιν τῆς συμμετοχῆς τῶν Η.Π.Α. εἰς τὸ ισοζύγιον ἔξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς Χώρας καὶ εἰς τὰς ἐπεγδύσεις ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ εἰδικὸν ἐμπορικὸν ισοζύγιον Ἑλλάδος—Η.Π.Α. εἶναι ἐγτόνως ἐλλειμματικόν, τὸ δὲ ἐλλειμμα διαγνώθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἐναντὶ εἰσαγωγῶν ἐξ Η.Π.Α. 121 καὶ 190 ἑκατ. δολλαρίων κατὰ τὰ ἔτη 1963 καὶ 1965, εἰχαμεν ἐλληνικὰς ἔξαγωγὰς πρὸς τὰς Η.Π.Α. ἀξίας 66 ἑκατ. δολλαρίων καὶ 51 ἑκατ. δολλαρίων ἀντιστοίχως. Κατὰ συνέπειαν, τὸ ἐλλειμμα ἀπὸ 56 ἑκατ. δολλάρια (46 %) ἀνηλθεν εἰς 139 ἑκατ. δολλάρια (70 %).

‘Ως φαίνεται, εις τὸ ἑξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος αἱ Η.Π.Α. συμμετέχουν λίγην ἐνεργῶς. Ή συμμετοχή τῶν εἰς μὲν τὰς εἰσαγωγάς μας κατὰ τὸ 1965 ἀνήλθεν εἰς 19,4%, εἰς δὲ τὰς ἑξαγωγάς μας εἰς 15,5%. Οὕτως, ή Χώρα αὕτη ητο, κατὰ σειράν, ή πρώτη εἰς τὰς ἑλληνικὰς εἰσαγωγάς καὶ ή δευτέρα εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἑξαγωγάς μετά τὴν Γερμανίαν.

Αντιθέτως πρὸς τὸ ἐντόνως ἐλλειμματικὸν ἐμπορικὸν ισοζύγιον Ἑλλάδος - Η.Π.Α. τὸ ισοζύγιον ἀδήλων συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν καταλήγει εἰς λίγην ύψηλὸν πλεόνασμα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τὸ δόποιον κατὰ τὸ 1965 ἀνήλθεν εἰς 157 ἑκατ. δολλαρίων. Υπερεκαλύφθη, οὕτω, τὸ ἐμπορικὸν ἐλλειμμα κατὰ 18 ἑκατ. δολλ. πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ ἑξαίρεσιν εἰς τὰς ἑξωτερικὰς οἰκονομικὰς διοσιληψίας τῆς Ἑλλάδος μὲν χώρας ἐλευθέρου συναλλάγματος. Μὲ δλας τὰς ἄλλις περιοχάς, καὶ κατὰ πρώτον λόγον μὲ τὴν Ε.Ο.Κ., αἱ τρέχουσαι συναλλαγαὶ καταλήγουν εἰς σοβαρὸν ἐλλειμμα διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλγω τῆς ὑπὲρ τῆς Χώρας μας ἐνεργητικότητος τοῦ ισοζυγίου τρεχουσῶν συναλλαγῶν μετὰ τῶν Η.Π.Α., ή τελικὴ θέσις τοῦ ισοζυγίου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς εἰσροής κεφαλαίων (ἐπισήμων καὶ ιδιωτικῶν), καταλείπει σοβαρὸν πλεόνασμα, ἀξιόλογον τμῆμα τοῦ δόποιον εἰς τὴν πρᾶξιν χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν κάλυψιν ἐλλειμμάτων μας ἐκ συναλλαγῶν μετ' ἄλλων χωρῶν ἐλευθέρου συναλλάγματος.

Ἀναλύοντες τὸ ισοζύγιον ἀδήλων συναλλαγῶν, διαπιστοῦμεν ὅτι τὸ εἰσρέον εἰς τὴν Ἑλλάδα τουριστικὸν καὶ μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα εἶναι λίγην ἀξιόλογον. Κατὰ τὸ 1965 ἐπὶ συνόλου 107,6 ἔκ. δολλαρίων εἰσρευσάντων εἰς τὴν Χώραν ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ τουρισμοῦ, τὰ 51 ἔκ. δολλαρίων, ητοι τὸ 48%, προήλθεν ἐξ Η.Π.Α. Χαρακτηριστικὸν είναι διτοι οἱ ἑξ Ἀμερικῆς προερχόμενοι περιηγηταὶ—κυρίως δημογενεῖς—διπανοῦν κατὰ κεφαλὴν τριπλάσιον περίπου ποσὸν ἔκεινου, τὸ δόποιον διαθέτουν οἱ ἑξ ἄλλων περιοχῶν καὶ διτοι λόγω τῆς μακροτέρας τῶν διαμονῆς ἐν Ἑλλάδi: συμβάλλουν εἰς τὴν προέκτασιν τῆς τουριστικῆς περιόδου καὶ τὴν ἀμβλυνσιν τῶν ἐποχικῶν ύφεσεων. Ἐξ ἀλλού, κατὰ τὴν παραμονήν των εἰς τὴν Χώραν προσβαίνουν εἰς δωρεάς καὶ ἔργα τοπικοῦ ἐγδιαφέροντος, εἰς ἀγοράς οἰκοπέδων καὶ κατοικιῶν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τοποθετήσεις κεφαλαίων εἰς ἐπιχειρήσεις.

Ως πρὸς τὸ μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα, ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὸ μέγιστον μέρος αὐτοῦ προσήρχετο ἑξ Η.Π.Α., ἀποστελλόμενον ἐκ μέρους τῶν ἔκει καλῶς ἀποκατεστημένων Ἑλλήνων μεταναστῶν. Ή ἀφθονος εἰσροὴ τῶν μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων ἐξ Η.Π.Α. συνεχίσθη καθ' ὅλον τὸ διάστημα, καθ' ὅ εἰχε παύσει ή πρὸς τὴν Χώραν ταύτην μετανάστευσις ἐξ Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ μεταπολεμικῶς, ὅτε ή πρὸς ἄλλας Χώρας ἑλληνικὴ μετανάστευσις ήτο δγκωδεστέρα, ἔναντι τῆς πρὸς Η.Π.Α. πάλιν τὸ ἐκ τῆς Χώρας ταύτης μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα ἔβαρυνεν εἰς τὸ σύνολον (60 - 70%). Μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διτοι ἐλασθε μεγάλας διαστάσεις τὸ ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως πρὸς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ ιδίως πρὸς τὴν Γερμανίαν, τὰ ἑξ Εὐρώπης ηδεημένη ἐμβάσματα συνεπίεσαν τὸ ποσοστὸν τῶν Η.Π.Α. εἰς χαμηλοτέρα ποσοστὰ (30% τοῦ συνόλου κατὰ τὸ 1965). Σημειωτέον, διτοι οἱ μεταναστευτικοὶ νόμοι τῶν Η.Π.Α., ἐνῶ δὲν ἐνθαρρύνουν τὴν μετανάστευσιν ἐν γένει, ἐπέτρεψαν διμως τὴν εἰσδοχὴν ἀφ' ἐνδεικτικήν μη ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ (συγγενῶν τῶν ἡδη ἐγκατεστημένων εἰς Η.Π.Α.) καὶ ἀφ' ἐτέρου προσφύγων, οἱ δόποιοι δυστυχῶς θὰ

ένετάσσοντο εις τὴν ἐλληνικὴν οἰκονομίαν. Τουγχντίον, αἱ δὲ λαὶ χῶραι εἰσδοχῆς Ἐλλήνων μεταναστῶν ἀπερρόφησαν κυρίως ἐνεργὸν πληθυσμὸν καὶ δὴ τῶν ἡλικιῶν 20–35 ἔτῶν.

Ἡ εἰσροή κεφαλαίων

‘Ως πρὸς τὴν εἰσροήν κεφαλαίων ἐξ Η.Π.Α., διαπιστοῦμεν δτι ἐκ τῶν ἐγκριθέντων δι’ εἰσαγωγὴν μέχρι τέλους 1965 έάσει τοῦ νόμου 2687 τοῦ 1953 κεφαλαίων ἐξατερικοῦ 517 ἔκ. δολλαρίων συνολικῶς, τὰ 186 ἔκ. δολλαρίων, ἥτοι τὰ 36% προηλθον ἐξ Η.Π.Α. Ἡ δευτέρα κατὰ σειρὰν Χώρα, ἡ Γαλλία, συμμετέχει εἰς τὸ σύνολον μὲ 16% (84 ἔκατ. δολ.).’ Ἀξίζει δὲ νὰ σημειωθῇ δτι τὸ μεγαλύτερον διομηχανικὸν συγκρότημα, ἡ ἐπιχείρησις Esso Papras ἐχρηματοδοτήθη μὲ ἀμερικανικὰ κεφάλαια, ἐκ τῆς λειτουργίας δὲ αὐτοῦ ὑπελογίσθη δτι θὰ προκύψῃ συναλλαγματικὴ ὠφέλεια 65 ἔκ. δολλαρίων ἐτησίως, εἰς ἀντίτιμον τῶν προϊόντων του ποὺ θὰ ἐξάγωνται.

Ἐξ δυον ἐξετέθησαν προκύπτει, δτι εἶναι στεναὶ αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις Ἐλλάδος καὶ Η.Π.Α. καὶ σοβχράδη ἡ ἀμερικανικὴ συνδρομὴ εἰς τὴν ἄνοδον τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας. ‘Ως εἶναι φυσικόν, ἡ μεγάλη καὶ πλουσία Χώρα τῆς Βορείου Αμερικῆς παρέχει εἰς τὴν Ἐλλάδα πολὺ περισσότερα τῶν δυον λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἐλλάδα, τοῦτο δὲ τὸ πράττει ἀφ’ ἐνδές λόγω τῶν καλῶν διαθέσεών της πρὸς τὴν Χώραν μας καὶ ἀφ’ ἑτέρου πρὸς ἐξυπηρέτησιν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν σκοπού-μοτήτων.

Αἱ ἀντιπαροχαὶ τῆς Ἐλλάδος

Δὲν πρέπει δμως νὰ θεωρηθοῦν εὐκαταφρόνητοι αἱ ἀντιπαροχαὶ τῆς Ἐλλάδος πρὸς τὰς Η.Π.Α. Ἡ Χώρα μας συμβάλλει σοβχρῶς εἰς τὴν ἀμυντικὴν προσπάθειαν τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου, εἰς τὸν δρόπον προεξάρχουσαν θέσιν ἔχουν αἱ Η.Π.Α.

Ἐξ ἀλλοῦ, ή δρᾶσις τῶν δρομογενῶν εἰς τὰς Η.Π.Α. ἀποτελεῖ θετικὸν στοιχεῖον διὰ τὴν πρόδοσον τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνίας καὶ οἰκονομίας. Ἡ συμβολὴ των ἐκδηλούσται εἰς ἐργατικὸν δυναμικόν, τεχνικὰ στελέχη, ἐπιχειρηματικὴν πρωτοδουλίαν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα.

Τέλος, αἱ συνεχῶς αὔξουσαι εἰσαγωγαὶ τῶν Η.Π.Α. εἰς Ἐλλάδα, πρῶται κατὰ σειρὰν εἰς τὸ σύνολον, εἶναι ἀποτέλεσμα κατὰ μέγα μέρος τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἐλλήνων εἰς τὰ ἀμερικανικὰ προϊόντα, τὰ δρόπον ἀρχικῶς ἦρχοντο εἰς τὴν Χώραν δωρεάν, φάνεται δὲ δτι θὰ διευρυνθοῦν εἴτι πλέον εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον. Ἐάν ἐξ ἀμερικανικῆς πλευρᾶς παραχθεῖσαν εἰς τοὺς Ἐλληνας εἰσαγωγεῖς παρεμφερεῖς πιστωτικαὶ διευκολύνσεις πρὸς ἑκείνας, αἱ δρόποια παρέχονται ὑπὸ μορφὴν ἐμπορικῶν πιστώσεων ἐκ μέρους τῶν Χωρῶν τῆς Δυτικῆς Ευρώπης, εἶναι δέσμαιον δτι θὰ ἀναπτυχθοῦν πολὺ περισσότερον αἱ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συναλλαγαί.

Τὰ περιθώρια αὐξήσεως τῶν ἐκκατέρωθεν δοσοληψῶν εἶναι μεγάλα καὶ ἡ πρόβλεψις τῆς ἐπεκτάσεως τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν δύο Χωρῶν εἶναι λίαν αἰσιόδοξος. Ἡ διαγραφομένη προοπτικὴ θὰ δικαιώσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, πιστεύομεν, τὴν ἀρχικὴν διαπίστωσίν μας, δτι ἡ οἰκονομικὴ συνεργασία τῆς Ἐλλάδος με. τὰ τῶν Η.Π.Α. ἀποτελεῖ πρότυπον εἰλικρινοῦς καὶ γονίμου συμπράξεως Χωρῶν.